

Vinnuvangin: Joel undir Leitinum

Hann sigur seg vera bangnan bangin fyri, at tað er nokk so generelt fyri allar flokkar, at spurnartekin ikki verður sett við, um skattgjaldarans pengar verða brúktir rætt, og nevnr í hesum sambandi, at Føroyar í bestu tíðum koyra við halli á figgjarlógini.

– Eitt postivt dømi, har tað er handlað, er avtøkan av Landsbankanum. Landsbankin gav ikki meining og átti tí at veri avtíkin fyri árum síðan – men dett uppstandilsí, ið varð, tá tað so bleiv »handlað«, sum Joel tekur til.

– Eg kundi nevnt afturvendandi málið um kommunusamanleggingar, har roynt verður at samla kommunurnar saman í størri eindir, men at tað bara ikki verður gjørt ordiligt allíkavæl. Og so verður eldraðið lagt út til kommunurnar at umsita. Tá skuldi verið náttúrligt, at nú kundi nógv verið spart aftur í almennu umsitingini, men tað er kanska ikki tað, sum hendir.

Joel sigur seg eisini sakna meira »forrætningshugsan« og spyr, hví vit í Føroyum ikki heldur eru ambitøs og fáa eitt gott sjúkrahúsværk við nøkrum spennandi spesialum, har onnur lond vilja senda sjúklingar hendarvegin og á tann hátt gera tingini sjálfviggjandi.

– Tað sama er við Fróðskaparsetrinum, heldur hann.

IKKI FYRI LØNIR

Nú vit eru inni á hesum við »logiska sansinum« hjá Joel undir Leitinum, slepst ikki undan at spyrja, hvussu hann so hevur tað, tá hann hyggur at síni egnu fyrirkøku:

– Jú eg fekk øgiliga ilt í eyguni, tá eg byrjaði á Posta, nú fái eg bara eitt sindur ilt, flennir hann, men verður beinanvegin álvarssamur aftur.

– Vit hava lagt eina strategi og henni fylgja vit, tí felagið koyrði við rakstrarhalli, tá eg byrjaði, so tá var ikki nokk til allar lønarkostnaðirnar. Bleiv ikki okkurt øgiliga drastiskt gjørt, var felagið ikki til, men nú hava vit spart yvir eina millión krónur í løn um mánaðin við umleggingum, so vit nú gera tingini øðrvísi. Gjördu vit ikki hetta, so var felagið ikki til í dag. Og so mást tú eisini minnast til, at harafrat er tað eitt krav frá eigaranum, at felagið skal kasta pengar av sær, so tí er tað eitt álit frá skattgjaldarunum, at vit arbeiða rætt.

Hann vísir eisini á, at Posta sambært konsessiónina hevur skyldu til at veita eina góða tænastu kring alt landið, og tað fær hann at hugsa nøkur ár aftur, tá hann sat í einum av teimum mongu arbeiðsbólkunum, sum vóru í sambandi við Visjón 2015. Tá var hann í einum bólki, sum arbeiðdi við føroyska infra-kervinum.

– Endamálið var, at Føroyar skuldu vera besta landið í heiminum hjá øllum at liva í. Og í dag kann eg siga, at Posta so avgjört er við til at skapa fortreytirnar fyri, at tað ikki skal vera munur á, um tú býrt í Havn, Sumba ella á Viðareidi, tí vit røkka hvønn krók í landinum hvønn dag fyri sama prís. Tað er eingin prísmunur á, alt eftir hvar tú býrt, tí posturin kostar allastaðni tað sama, sigur Joel.

– Tí kunnu vit eisini fylgja við í menningini, ið eitt nú merkir, at ein vaksandi nethandil er í dag. Vit eru við til at skapa fortreytir fyri, at tað ber til hjá øllum at keypa á netinum, tí tað er stórt sæð eingin munur á, nær tú fært vøruna, óansæð hvar í landinum, tú ert. Hetta er ein týðandi samfelagsskylda, vit hava, men vit røkja hana so mikið væl, at vit í grundini hava framt okkara part av Visjón 2015, tí vit gera tað líka liviligt hjá øllum, tá talan er um postin.

Her leggur Joel aftrat, at tá tú situr í einum leiðandi starvi sum stjóri, leiðari ella

Mynd: Álvur Haraldsen

” *Eitt postivt dømi, har tað er handlað, er avtøkan av Landsbankanum*

politikari, mást tú sum tað minsta vita, hvat tú vilt og hvagar tú vilt, samstundis sum tú hevur eitt kvalifiserað boð uppá, hvussu tú kemur hagar.

ERU VIÐ UPP Á TAÐ

Í dagliga starvi sínum sum stjóri í Posta, er Joel undir Leitinum undirlagdur nevndini í felagnum, og ein fortreyt fyri, at alt skal hepnast sum best, er eitt gott samspæl millum nevnd og leiðslu.

– Grundarlagið undir øllum tí arbeiði, sum eg geri, er tað, ið vit saman hava gjørt í nevndini, har sett verður út í kortið, hvussu vit skulu flyta okkum. Nevndin hevur ein strategiskan leiklut, tí hon skal leggja ætlanirnar og skapa visjónirnar, og so er tað mín uppgáva sum stjóri at fáa tað framt í verki, sigur hann og letur væl at, hvussu tað samspælið virkar.

– Tú skuldi kanska heldur spurt nevndarformannin, men eg haldi, at tað virkar væl,

og í øllum førum ber til at staðfesta, at tað arbeiðið, vit saman hava gjørt higartil, er eydnast.

Luturin hjá Joel í stjórasessinum er at føra Posta ígjøgnum tær mongu avbjóðingar, ið eru, og við umleggingum og broytingum slepst ikki undan, at avgerðirnar kunnu hava stóra ávirkan á starvsfólkini, ið skulu laga seg til nýggjar og øðrvísi umstøður, so hvørt sum arbeiðsplássíð og mannagongdir broytast.

– Har kann eg ikki siga annað, enn at starvsfólkini á Posta hava verið positiv mótvegis teimum broytingum, sum eru gjørdar. Teoribøkurnar fortelja, at tá tú gert eina stóra umlegging, soleiðis sum vit hava gjørt tað, kanst tú gott uppliva, at fleiri av starvsfólkunum verða sjúk og sjúkramelda seg, ella at fólk beinleiðis sabotera tað arbeiði, sum tú gert. Men einki av hesum hava vit upplivað, sigur stjórin, ið saman við starvsfólkunum hevur fingið vent gongdini á Posta, so felagið í fjør fyri skatt hevði fyra milliónir krónur í avlopi.

– Tvørturímóti hava fólk verið øgiliga spent og við upp á tað, so vit hava fingið ein »business-kultur« á Posta. Øll í felagnum vita, at tað, sum tey gera, skal geva meining, og at tað eisini skal geva avkast. Men vit skulu eisini hava tað stuttligt og trívast, og tað er eydnast so mikið væl, at fyrirkøkan hevur fingið júst tað »drive«, sum eg segði meg sakna, tá eg fyrstu ferð steig inn um gáttina og setti meg í stjórstólin á Posta.

Joel undir Leitinum ásannar, at tær stóru broytingarnar sjálvandi heldur ikki hava verið framdar, uttan at tað fyri summi hevur merkt, at tey eru farin aðrar staðir at leita sær avbjóðingar.

– Um tú skalt fremja tað, sum krevst, so er eisini øgiliga umráðandi, at tú hevur tey røttu fólkini aftur at tær, og tí hevur eisini verið stór útskifting í leiðsluni hesi fyra árin. Tað eru øgiliga fáir leiðslar eftir av teimum, sum vóru her í mai mánaði í 2011, tá eg byrjaði, sigur hann og vísir á ein av ensku »boss-setningunum«, sum er »it's all about the right people«.

– Men av tí at mín uppgáva er at gera tað, sum nevnd og stjórn seta út í kortið, havi eg eisini verið noyddur at »headhuntað« fólk, ið kunnu gera mun. Tí er støðan hjá okkum soleiðis í dag, at fleiri av leiðarunum og teimum, ið sita í lyklastervum í Posta, eru útvald til størvini, tí vit hava hildið tey verið »serliga egnað«. Higartil er tað so eydnast okkum at lyfta so mikið væl í felag, at töluni á botnlinjunni eru vend, og tað hevði heldur ikki borið til, uttan at vit vóru so mong, ið lyftu í felag.

hilmarmarjan@socialurin.fo

STARVSLEIÐIN

Joel undir Leitinum fór eftir fólkaskúlan til Havnar at ganga í Studentaskúlanum í Hoydølum, har valið fall á samfelagsmatematiska deild. Síðani lá leiðin til Kjöpinhavn, har hann fekk tók cand. merc. í figging og roknskapi á Copenhagen Business School í 1998.

– At tað júst bleiv henda útbúgvingin, botnaði í hesum áhuganum fyri at vilja frameftir, at hava eitt »drive«. Eg sá øgiliga stórar møguleikar í hesi útbúgvingin, og

tað er nokk eisini ein orsök til, at eg havi arbeiðt nokk so breitt, eftir at eg var liðugur, sigur hann.

– Fyrst arbeiðdi eg í eitt hálvt ár í Onglandi innan oljuvinnu, áðrenn eg kom heim til Føroya og arbeiðdi á Fiskasøluni í trý ár. Har seldi eg fisk, men fekst eisini eitt sindur við tað, sum hevði við framleiðslu av laks at gera, og tað gav mær eitt øgiliga gott innlit í fiskivinnuna, sigur hann.

Síðani fekk Joel bjóðað starv á

Eimskipum sum sølu- og marknaðarleiðari, har hann var í trý ár, til Eimskip keypti FaroeShip. Tá stóð honum í boði at starta Samskip upp í Føroyum, har hann var stjóri í seks ár, áðrenn hann var í BankNordik í eitt hálvt ár. Síðani var tað, at kjansurin kom at fáa stjórasessin í Posta í mai 2011, og har hevur hann starvast síðani.